

РЕШЕНИЕ

№ 7271

гр. София, 22.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 30.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **10066** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД.

С. В. К. – частен съдебен изпълнител с рег. № 809 по описа на КЧСИ, с адрес на кантората в [населено място], обжалва Решение № 319/20.09.2012 г. на Комисията за защита на личните данни.

Ответникът, чрез процесуалния си представител отрича основателността на оспорването по изложени в писмени бележки съображения, като претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна П. П. С., чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на жалбата и иска присъждане на разноските в процеса.

Жалбата е допустима – подадена е в преклузивния срок за оспорване и от надлежна страна, а разгледана по същество е частично основателна.

I. 1. Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № 319/23.01.2012 г., подадена от П. С.. Предмет на искането за защита са действията на ЧСИ по публикацията на лични данни в обявления за публична продажба на недвижим имот в изпълнително производство, по което С. е длъжник, в частност – залепването на обявленията на входната врата на жилищния блок. С оспореното решение комисията се е произнесла с два диспозитива – обявила е жалбата за основателна (т. 1) и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД е наложила на ЧСИ санкция в размер на 13 300 лв. за това, че в качеството си на администратор на лични данни е обработил

личните данни на С. в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от закона. Административният орган е формирал извод, че обявленията за публична продажба по чл. 487 от ГПК не е следвало да съдържат единния граждански номер на лицето (в което се изразява и конкретното нарушение), а само неговото име по смисъла на чл. 9 от ЗГР.

2. При установения в административното производство и неоспорен от жалбоподателя факт на залепване на посоченото място на обявления за публична продажба, част от реквизитите на които е и ЕГН на длъжника в изпълнителното производство, заключението на комисията за осъществено нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД е съответен на закона. ЕГН попада в обхвата на дефиницията за „лични данни“ по чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Като администратор на лични данни ЧСИ е подчинен на принципите по ал. 2 на чл. 2 от закона, важими при използването им, и конкретно – за съотносимост на личните данни и ненадхвърляне на целите, за които се обработват (т. 3 от текста). Допустимостта от обработването им в случая чрез залепването на обявленията произтича от чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като е необходимо за изпълнение на задълженията на ЧСИ относно осъществяването на публичната продажба.

3. а. Целта на обявлението по чл. 487, ал. 1 от ГПК е да се разгласи факта на публичната продажба с предвиденото в разпоредбата необходимо съдържание на обявлението, част от което са и данни за собственика на имота. В тази хипотеза обявяването единствено на имената на собственика, заедно с останалите реквизити, постига предназначението си да индивидуализира дължимите характеристики на публичната продажба. Обратно, посочването на ЕГН на собственика съдържа неоправдан риск от злоупотреба с личните му данни, непропорционален и надхвърлящ функцията на обявлението. Поради това ЧСИ, в изпълнение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, е следвало да предприеме мерки за защита на данните от неправомерен достъп посредством предварително заличаване на ЕГН от поставеното обявление. Същият извод е относим и към публикацията на обявления с въпросното съдържание в интернет пространството.

б. Теза в противоположния смисъл не може да бъде обоснована със специфики и установена практика в изпълнителното производство – те са неотнесими към обективните критерии за преценка на правомерността на поведението на администратора на лични данни. Обстоятелството, че книгата по обявената публична продажба се държат както в канцеларията на районния съд, така и на ЧСИ, и са на разположение на всеки, който има интерес от имота, т.е. са публично достояние за потенциалните купувачи, не е основание за разгласяването на всички данни в тях извън предвиденото в чл. 488 от ГПК местоположение. Цитираната разпоредба не е специална спрямо чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Предвид на липсата на тъждество в регулативното им съдържание, те въобще не се намират в подобно съотношение. Мястото на изпълнение на задължението за осигуряване на достъп до книгата, съдържащи и личните данни на длъжника, е канцеларията на съда, респ. на ЧСИ. Разпространяването им чрез обявление на входната врата на имота или в интернет при заличаване на ЕГН, противно на довода в жалбата, не би представлявало отказ за достъп до книгата, още повече, че самото обявление съдържа само информацията по чл. 487 от ГПК. Аргумент в подкрепа на тълкуването на комисията е съпоставката между излагането на данните на публично място и съхраняването им в досието за продажбата, отнесена към евентуална злоупотреба с тях и бъдещо засягане на правата на длъжника – възможността от неправомерен достъп в първия случай е обективно завишена поради естеството на мястото на излагане на данните. От друга страна,

изяснената вече цел на обявлението по чл. 487 от ГПК не предполага допуснатата степен на индивидуализация на данните. Неоснователен е и доводът за правомерност на поведението на ЧСИ с позоваване на Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по Гражданския процесуален кодекс – предвидените в чл. 3 от наредбата образци на призовки и съобщения в изпълнителното производство с реквизитите според съответните приложения не съдържат ЕГН на длъжника по изпълнението.

II. Оспорването е основателно в частта относно размера на наложеното наказание. Установените от чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД предели на санкцията са от 10 000 до 100 000 лв. Решението е прието при пълно отсъствие на мотиви, аргументиращи размер от 13 300 лв., а правилността на обективизираната в диспозитива на акта преценка на колективния орган не следва презумптивно. При липсата на доказателства за отегчаващи отговорността обстоятелства или особени признаци на нарушението, отличаващи го от типичните случаи на неправомерно обработване на лични данни, санкцията следва да бъде определена в минимален размер.

Изложеното мотивира съда да отхвърли жалбата срещу решението в частта, установяваща факта на нарушение на ЗЗЛД, и да измени акта по отношение на размера на наказанието, като го съобрази с дължимия. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника е възникнало правото на юрисконсултско възнаграждение. Адвокатско възнаграждение на заинтересованата страна не следва да бъде присъждано, тъй като не е представен договор, удостоверяващ размера на платената сума за правна защита.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд–София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. К. – частен съдебен изпълнител с рег. № 809 по описа на КЧСИ, срещу Решение № 319/20.09.2012 г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т. 1, с която жалба рег. № 319/23.01.2012 г. на П. П. С. е обявена за основателна.

ИЗМЕНЯ Решение № 319/20.09.2012 г. в частта по т. 2, като намалява размера на наложената на С. В. К. санкция от 13 300 (тринадесет хиляди и триста) лева на 10 000 (десет хиляди) лева.

ОСЪЖДА С. В. К. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

